

עין משפט
נר מצוה

אִי־יִבִּיבֵהוּ כו'. הִכִּי נָמִי מִזֵּי לַמִּסְפָּר מִרִּשָּׁא דְקַמְנִי הֲאִישׁ אֵחַ אֲמִי
נוֹחַ וְלֹא מִנְחִיל אֲלֵמָא אִין הָאֵס נִחְלַת אֵחַ בְּנֵה אֲלֵא דְעִדִּישָׁא לִיָּה
לְאֻמְבִּיבֵהּ מִסִּישָׁא דְקַמְנִי בְּהִדִּים מִנְחֵלָה וְלֹא נִחְלַת וְקִישָׁא לִיָּה לְרִבִּי
יְהוֹרֵה דְּלִמָּר יוֹרֵשׁ: מִשְׁכַּנּוּ אִינִי יוֹדֵעַ מִי שְׁנֵאֵל. דְּלִיָּה עֵיקָר

תורה אור השלם

1 וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִחְלָה
מִשְׁמֹטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹחֶיךָ
מִשְׁמֹטוֹת מִטָּה אֲבִיךָ
תִּהְיֶה לְאֶשֶׁה לְעַמִּי יִירָשׁוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי נִחְלָה
אֲבִיךָ: מִבְּרִיב ח ה

2 וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר
לְאֹדוֹת אִישׁ בִּן זִמּוּת וְכֵן אֵין
לֹה הַמְּבָרָחִים אֵין נִחְלָתוֹ
לְעַמִּי: מִבְּרִיב ח ה

3 וְאֵם אֵין לֹה בְּתוּלָתָם
אֵת נִחְלָתוֹ לְאֹחֶיךָ:
מִבְּרִיב ח ט

וּמִנֵּה דִקּוּן מִה נִפְשָׁךְ כִּי' וְהִלָּךְ כִּיֹן
דְּשַׁמְעִין לִיֵּה דְרִירִים הִיקָשָׁה דְּמֵטוֹת
דְּכֻאֲמִרִין הִבְנֵן דְּכִיִּרְקוֹן (ד' ק"ה).
לְהִקְדִּים לְבֵן לְבֵת נִנְכְּסֵי הָאֵם הִכִּי
נָמוּ הִכּוּ מִנִּי לְאִקְשׁוֹ' וְלִיִּמְרֵה דִירִשְׁמָה
אֵת נֵבֵה: דְּלֹא דְרִירִים הִיקָשָׁה דְּמֵטוֹת
דְּכֻאֲמִרִין לְעִיל (שס) דְּלֹאֵה בְּנֵן וְאֹחֵה
הִבֵּה שׁוֹיִן נִנְכְּסֵי הָאֵם דְּלֹא מִקְשִׁי
מֵטָה הָאֵם לְמֵטָה הָאֵב: לֹא מִיִּסְוִקָמָה
כְּרִבִי וְכִרְיֵה. לְאִיכָּה לְמַשְׁמַע מִמַּחְנֵי
דְּהֵן קוֹדֵם לְבֵת נִנְכְּסֵי הָאֵם: וְסִנִּי
עֵלָה בֵּן אֲחִיךָ וְלֹא בְּנוֹת אֲחִיךָ.

והא בריתא אינה מוספת על המשנה
אלא מפרשת את דרדוק נקט מתי
בני אמות למימר שהבנים נקטו את
דודוקן ולא הבנות כל זמן שיש
לפי שהבנים באין לירש את דודוקן
מכא אחס שהיתה אחותן כדמיון
ואם אין לו אחין ודרשין לקמן
עליו דין לו אחין בתקום אחין קאי

להלכה לא דריש היקשא
 און היקא למחצה: לעולם
 צונקט וימיה וכל
 הכן דאמר קרא וכל
 ויבטח וכל נהלה ויבטיח
 אכל אינה מורשת לשני
 ויני אב דאון האם יורשת.
 שני ממות האם יורשת
 מה והוא הדיו לנגד דעל

והיה דבן אחותו במקום אחותו קא
וכמי שאלם מוחזקת דמי והן בלין
לירש נכחה וסבירא ליה דבן קודם
לבת נכסיה האם אכל לר' זכריה בן
נפת צבנים והבנות יירשו אלא
את דודיהם דמכת ארם קא ירמי
וסבירא ליה דבן ונת כי הדדי ירמי
נכסיה האם: ופנא דידן מה נפק?
כלומר מה הוא דעמו דסבירא ליה
מרתו בן קודם לנת נכסיה ליה
דקמת האם את אמו ולא בנת את
אמה ונפקא לן לעיל מהיקשא דמטות

נופיה לאשמועין דבירוש
וּלֹא לְחִבּוֹ לֹא מֵמוֹת וּלֹא
לְחֵט אֲנִי מִנְשֵׁא לִשְׁבֹּת אַחֵר
לִי מֵמוֹת: **מִרְתֵּנִי** בְּ
וְחֻמוֹ לִירֵשׁ אֵת יַעֲקֹב בְּנוֹן מִתְּ
מִרְתֵּנִי מִפְּרֵשׁ טַעְמָא מִדְּכֹחֵי אֵין לוֹ עֵינִי עֲלוּי: **כִּם קוֹדֵם**
וּלֹא לוֹ קוֹדֵם לְחֻסּוֹ וְלִחֻסּוֹ וְיוֹאֵל יִירֵשֶׁה קוֹדֵם לְחֻסּוֹ
כִּי שֶׁל אֶזְרָא קְרוֹבֵי הֵמָּה יִירֵשׁ אֹתוֹ אֶע״פ שֶׁקְרוֹבֵי לוֹ
כִּי דְרִיטֵי אִתִּי הֵמָּה וְכִּי יִפְקֹא לוֹ בְּרֵשׁ יִפְרִיקֵן וְקָטָן מִיֵּשׁ
יִזְכֹּן לְכָל אִשׁ: **גַּמ'** וְכִּם הֵן. בְּמִקּוֹם שֶׁאֵין שָׁם בֵּן הֵן:
שֶׁל בֵּן מֵרִי יִזְכֹּן רְצוּפִין לֹא יִירֵשׁ קִדְלָה הֵוא: אֵין
יִירֵשׁ אֵין דְּרִישׁ דְּמַאי לְמַתְכֵּחַ בֵּן בְּלֹא אֵין דְּכֻמְכִי וְנִמְנֵד
יִירֵשׁ עֲלוּי. דְּהֵאֵת מִיֵּשׁ לוֹ שֶׁל בְּלֹא אֵין וְכִּי יִירֵשׁ דְּלִבֵּי
וְכִי יִירֵשׁ דְּלִבֵּי וְכִי יִירֵשׁ דְּלִבֵּי וְכִי יִירֵשׁ דְּלִבֵּי וְכִי יִירֵשׁ דְּלִבֵּי

עביר. מי נמכתב וכן אן
ל, מלמדין נקדוין (ד).
אן ספא, וכמו מאן יבמ,
מאן בעלם, ולבית חב און.
למדרש עין עליו אם יא
כן בעולם ירבות חבא.

[illegible]

(א) גרלה דל-ל הבאין מכה
כחו ליתן להם ירושתו.

אפילו
לירש את יעקב וכן כל יואל יריבו
לירש נכסי יעקב וכן של חזק וכן
יון. ולא יש אב למח גס של קודמת:
ואב: של הקודם בנחלה. ומח יואל:
ומח מיואל יריבו של זה: והאב
(במדרש טו) דהאב קודם לאמין. ודוקא
של בם הכן. והוא הדין לבת של בם
עין עליו. של מח אם יש לו בן או
מחן בלעם והרי מפרשין בקדושין
יריבה עובר רך אמו הוא (גיטין כג:)
הא